

HYGG & HOYR

Fríggjadagur 12. november

BBC Prime í jólahýri

Jólamánaðin sendir BBC Prime undirhald, sum stavar frá seinastu 1000 árunum

JÁKUP MØRK

Nú túsundaráskiftið nærkast, hevur BBC Prime gjørt av at lita aftur á, og verður hetta gjørt við at senda enskt undirhald frá seinastu 1000 árunum, har vit fáa møguleika at siggja sendingar við bæði gaman og álvara, har hvør av teimum 10 öldunum fær nakað í sín part. M.a. fara vit at siggja Shakespeare, Jane Austin, Henry Fielding og sjálvandi eisini Blackadder. Talan verður sostatt um bæði spennandi, kenslubornar, stuttligar og stórsignar lotur frá allar öldini.

Alt byrjar við at BBC hin 5. desember sendir Macbeth hjá Shakespeare, sum verður fylgt upp av stórsligu og syrgiligu søgunum um King Lear og Hamlet, sum verða sendar ávikavist 12. og 19. desember.

Úr 14. öld siggja vit Richar II, ímeðan Rowan Atkinson hevur eina meira

skemtiliga áskoðan á 15 öld, har hann í leiklutinum sum The Black Adder undirheldur hyggjarunum. Hesar sendingar verða sendar fyra 13. til 18. desember, meðan hann 20. til 25. desember er farin nakað fram í tíðina, har hann sum oldurabbasonur Edmund Blackadder hevur leiklutin sum Blackadder II.

Í 17. öld verður farið til Verona, har vit aftur hitta Shakespeare. Hesu ferð við leikinum, Romeo and Juliet, sum verður vistur annað jólakvöld. Dagin eftir leiðir Tom Jones okkum gjøgnum 18. öld, har vit vitjað glæstriborgir og vertshús. Jóladagarnir siggja vit eisini Darcy og Elizabeth í Pride & Prejudice, áðrenn túsundaráskifti verður endað í norðara partinum av Fraklandi, har Rowan Atkinson enn einaferð hevur leiklutin sum Blackadder, hesu ferðina í røðini Blackadder Goes Forth, sum verður send dagarnar 27. desember til 1. januar.

BBC endar hetta túsundaráskiftið við at senda 3. røðina av Blackadder, Blackadder Goes Forth

ÚTSJÓN - um loftmiðlar okkara

Ikki blíðkaður av vónsviki

Útvarpið er framvegis yvirhøvdur gott og fjølbroytt, og umframt sína dugnaliga fæstu starvsfólkamanning, tykir mær at útvarpið hevur verið heppið at knýta starvsfólk til sín uttanstovnað, sonevndar freelancarar, fólk sum hava serligan áhuga fyri og kunneika innan eitt hvørt fjølmíðlaevni, sum so vanligi lurtarin kann fáa lut í.

Soleiðis byrjaði jú í smáum eisini Elis við sínum serligu evnum fyri lættari samskifti við lurtarar og hugnapráti afturvíð lottum tónleiki. Annars stúrdi eg eitt skifti fyri, at tað við Elis gjordist ov mikið av tí góða, at hann onkursvegna gjordist ov einspórður og triviellur, men lukktið hevur hann víst seg at vera meira fjøltáttður enn sum so, og dugir eisini at gera aðrar meiri djúpteknar sendingar, eitt nú »Hvat nú?«

Eisini lurti eg, hóast sjálvur reiðiliga sörur í tónleiki, væl eftir tónaslátri hjá Hans Egholm við røðini um føroyska tónleikasøgu.

Tvey ættarlið spæla tónleiki hjá Edvardi Nyholm Debes tykir mær eisini áhugavert at lýða á.

Óneyðugt er at nevna, at varandi dugur eisini vísur seg at vera í Armgard, gudfrøðingi, sum eisini hevur víst seg at duga væl at skifta frá einum viðkomandi umrøðuvni til annað.

Við hasum vertinum í Vínarðinum stúrdi eg leingi fyri, at tann sendingin

bert fór at gerast okkurt fáfongt sjálvsrós frikirkjunnar sínámillum, men so hevur lukktið víst seg ikki at vera. Sendingarnar eru breiðar og øllum viðkomandi og professionelt gjørdar, hvør so enn verturin er.

Annars eri eg enn ikki blíðkaður aftur av vónsviki og rasari, aftaná at útvarpið herfyri fyrst ferð snýtti okkum fyrri orðaskiftið á tingi um figgjariðina.

Hvat billar útvarpið sær inn, og so uttan nóg góða fráboðan frammanundan ella eina so vánaliga slíka, sum at SVF sendir ljóðið beinleiðis í dagtímunum. Skulu vit, sum arbeiða um dagin, ella kanska eisini sjóvinnan á sjógvi og landi, sum jú er mønan í føroyska búskapinum og harvið samfelagnum, kanska leggja á dekki ella steðga fiskamaskinum fyri at kunna seta seg í messuna at gløða inn í ein tóman sjónvarpsskíggja dagin langan. Tvørturímóti ber tað jú í mongum føri væl til at útínna sitt handaliga dagsverk til litar, meðan lurtar verður eftir útvarpi, og har tað hjá okkum øðrum ikki ber so væl til, ber væl til at hjálpast við at fáa orðaskiftið sent/undersent seint á kvøldi. So forbiðið góðar eru vanligu sendingar útvarpsins seint á kvøldi heldur ikki, at tær tola ikki onkuntíð at víkja fyri almennari fólkaupplýsing um føroysk samfelagsviðurskipti nú og fyrri framtíðina.

Og forrestin, hvussu stendur egentliga til við hesum sama almenna kunneika um okkara samfelagsviðurskipti, nú fólk í næstum ættlast at skula taka bindandi stóð til stjórnlugu framtíðarviðurskipti Føroya, líka frá andstöðu til fullveldi?

Í so máta fekk SvF í farnu viku skotið í skógvarnar, at tað við beráddum huga útiðstíð stórum andstöðuflokki frá at luttaka í almennum samfelagsorðaskifti í einum Krosskasti.

Er tað so vindandi galið, at útvarpið eisini vil grugga almennu samfelagstilvitskuna við at tuga okkara týðningarmesta tingorðaskifti burtur? Vónandi ikki, og vónandi er bert talan um eitt einkult og eingangs kiks hjá einum annars útmerkaðum programstjóra.

Í aðrar mátar er útvarpið sum nakað í hesum høpi avgjørt positivt, farið at halda spurnarkappingar millum næmingar í framhaldsdeildum skúlans. Tað tiltakið kann kveikja og menna almenna áhugan og kunningarstöði tiltrøngt millum tað uppvaksandi ættarliðið.

Higartil hevur tað leikað ójævnt á, og serliga eru onkir næmingar/skúlar dumpaðir herviliga í landalæru og søgu, tó tað ikki er víst, at bara viðkomandi næmingar og lærarar teirra eiga ábyrgdina, men heldur okkara skúlskipan, sum seinru árinu so herviliga hevur lág-prioriterað hesar lærugreinar.

Í sjónvarpinum havi eg farnu vikuna serliga frøtt meg um ensku lívfrøðissendingina um mannakroppin, Innskotið við Karini Kjølborg, donsku dokumentarsendingina um morðbrandin á Bornholm, bestubitarar um tuberkular í Føroyum og enn eina føroyska perlu frá Zacharisi Hammer um hin seinasta vitameistarar í Føroyum. Leon, fráarni vitameistarar var góður í øllum 6 prátunum við Jógvan

Eyðun Joensen, sálarfrøðingur skýrir:

Arge fyrr í ár, men hetta, nú eisini at kunna uppliva mannin og hansara arbeiðsverð visuelt í vakrari náttúru, tað setti so, í mínum eygum, greitt prikkinn yvir í tíð.

Einki at ivast í, at maðurin var góður við sitt arbeiðspláss og við sorgblíðni beyð tí farvæl, og er tað í sjálvum sær áhugavert, nú tað um sama mundið frættist frá, at starvsfólk víða hvar leggja so lítið í sitt arbeiðspláss, og hví man tað vera so?

Kanska kundu væl eydnaðu útvarps- og sjónvarpssendingarnar, í hesum føri hvør sær um Leon Heinesen, birt uppundir økt samstarv millum miðlarnar báðar at gera kombinatiónssendingar onkursvegna.

Annars untist mær at siggja enn ein meistarlígan svenskan krimi, Stockholm-maratón, umframt enn ein finan part av Taxa, miðlónsmoti á Argjum, og at lurtar eftir Kass, presti afturvíð frárika væl valdum sálum sunnumorgun. So samanumtikið man eg hava verið rímliga raskur at hyggja at og líða á hesa farnu vikuna.

ÚTSJÓN

Oddvør Johansen, Steintór Rasmussen, Annika Joensen og Eyðun Joensen skiftast um at skriva ÚTSJÓN